

W Polsce Dzień Babci i Dziadka jest świętem stosunkowo młodym. Pomysł utworzenia dnia honorującego dziadków pojawił się dopiero w 1964 roku za pośrednictwem dziennikarzy tygodnika "Kobieta i Życie".

W następnych latach święto dziadków zostało spopularyzowane także na łamach innych mediów i w końcu przyjęło

się na stałe.

W naszym przedszkolu uroczyste i honorowe spotkania z niezwykleymi gośćmi jakimi są babcie i dziadkowie oczywiście zapisane są na stałe w kalendarzu roku przedszkolnego.

To najważniejsze i najbardziej oczekiwane święto, ponieważ niejednokrotnie babcie i dziadkowie przyjeżdżają do swoich wnucząt z bardzo daleka.

Czekaliśmy w grupie 4 na tę chwilę i przygotowaliśmy się bardzo długo, aby uświetnić ich przybycie dopracowanymi i pełnymi perfekcji występami, a przy pomocy naszych kochanych mam przygotowany został również przepyszny poczęstunek.

Chociaż raz, to my możemy odwdziaczyć się za te pyszne „babciowe” szarlotki, racuszki i obiadki.

Nasze przygotowania, to nie tylko występ i poczęstunek, ale również upominki. Doskonale wiemy, że większość babć i dziadków woli dostać prezent wykonany dla nich przez wnuki własnoręcznie niż kupioną na ostatnią chwilę bombonierkę, witaminy czy krokusa.

Liczy się nie tylko pamięć, ale też ofiarowanie czegoś od siebie, stworzonego z myślą o kochanej babci czy kochanym dziadku.